

LIKUMS KĀ SKOLOTĀJS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

5Moz 6:5; 5Moz 31:9–27; Rm 3:19–23; Atkl 12:17; 14:12; Mk 6:25–27; Ebr 5:8.

ATMIŅAS PANTS:

“Mīli Kungu, savu Dievu, ar visu sirdi, visu dvēseli un visu spēku” (5Moz 6:5).

Brīdinot galatiešus pret burta kalpību, Pāvils rakstīja: “Ja bauslībai būtu dots spēks darīt dzīvu, tad patiešām taisnība nāktu no bauslības” (Gal 3:21). Protams, ja kāds likums varētu “darīt dzīvu”, tad tas būtu Dieva likums. Tomēr Pāvila doma ir, ka mums kā grēciniekiem pat Dieva likums nevar dot dzīvību. Kāpēc? “Bet Raksti visu ir ieslēguši grēka varā, lai apsolījums tiktu dots ticīgajiem ticībā uz Jēzu Kristu” (Gal 3:22).

Ja likums tomēr nevar dot grēciniekiem dzīvību, kāds ir tā nolūks, ja ne parādīt mūsu vajadzību pēc žēlastības? Vai tad likumam ir tikai negatīva funkcija – tikai parādīt mūsu grēkus?

Nē, likums ir domāts arī tāpēc, lai norādītu mums uz dzīvības ceļu, kas ir atrodams tikai Jēzū. Tādai arī ir jābūt patiesai izglītībai, norādot uz dzīvi, kas pilna žēlastības, ticības un paklausības Kristum. Tieši tāpēc šajā nedēļā mēs pētīsim Dieva likuma lomu visā kristīgās audzināšanas jautājumā. To darot, mēs ieraudzīsim, ka likums, lai gan tas nevar mūs glābt, tomēr var mācīt mums par ticību, žēlastību un par Dieva mīlestību pret kritušo cilvēci.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. oktobrī.

Mīlēt un būties Dievu

Piektā Mozus grāmata satur Mozus pēdējos vārdus Israēlam jaunas paaudzes priekšā, kas beidzot ieies Apsolītajā zemē. Bet, pirms tas notiek, Mozum ir daži ļoti skaidri vārdi un pamācības, ko viņiem teikt.

Izlasi 5Moz 31:9–13. Ko nozīmē būties Kungu? _____

Veidi, kā Dievs nodeva Israēlam savu likumu, bija mērķtiecīgi izvēlēti. Viņš ir nodrošinājis visu, lai Viņa likumi netiktu aizmirsti. Dievs ir pacietīgs skolotājs. Viņš māca un atkārtoti, sūta praviešus un izmanto Savus kalpus, lai nodotu Savu vēsti. Un Viņš to darīja atkal un atkal. Patiešām, vai lielākā daļa Vecās Derības rakstu nav par Dieva centieniem iemācīt Saviem ļaudīm iet pa dzīvības ceļu?

Ievēro šajos pantos, kā Mozus uzsver to, cik svarīgi ir nākamajām paaudzēm iepazīt likumu. Mozus to apraksta kā divu soļu procesu. Vispirms bērni dzirdēs likumu, un tad viņi “mācīsies būties Kunga” (5Moz 31:13).

Vispirms viņi mācās uzklaut, pēc tam – būties Dievu. Tas ir, likuma mācīšanās neietver to, ka bijība būs dabisks iznākums likuma zināšanai. Dievbijības process ir jāmācās. Mozus netieši norāda, ka zināšanas un bijība ir process, nevis tūlītēja cēloņu un sekū sakarība.

Ko tad nozīmē “būties Dievu”, ja cilvēkiem ir arī pateikts: “Mīli Kungu, savu Dievu, ar visu sirdi, visu dvēseli un visu spēku” (5Moz 6:5)? Varbūt mēs to varam salīdzināt ar to, ka bērns mīl un tajā pašā laikā arī bīstas savu tēvu – priekšzīmīgu tēvu, kas atklāj savu mīlestību un rūpes, pierādot, ka viņš runā to, ko domā, un viņš domā to, ko runā. Ar šādu tēvu, ja tu rīkosies nepareizi, tad arī cietīsi nepareizās rīcības sekas. Jā, mēs varam mīlēt un būties Dievu vienlaicīgi, un mums pat tas ir jādara. Tās nav pretrunīgas idejas. Jo vairāk mēs mācāmies par Dievu, jo vairāk mēs sākam Viņu mīlēt Viņa labestības dēļ. Un tomēr – jo vairāk mēs uzzinām par Dievu, jo vairāk mēs varam Viņu arī būties, jo mēs redzam, cik Viņš ir svēts un taisns un cik grēcīgi un netaisni salīdzinājumā ar Viņu esam mēs, kā arī to, ka tikai žēlastības dēļ mēs netiekam iznīcināti.

Kā tu saproti, ko nozīmē mīlēt Dievu un būties Viņu vienlaicīgi? _____

Liecība pret tevi

Kad Mozus uzzina, ka viņš drīz mirs, viņš dziļi apzinās situāciju, kādu viņš atstās aiz sevis. Viņš zina, ka pēc viņa nāves israēlieši ieies apsolītajā Kānaānas zemē. Viņš arī zina, ka viņi kļūs dumpīgi ilgi gaidītā galamērķa sasniegšanas dēļ.

Izlasi 5Moz 31:14–27. Kādus sagatavošanas darbus Mozus veic pirms savas nāves? Kādas bija Mozus galvenās bažas, un kā viņš runā par šī bažām? _____

Mozus tonis šeit atgādina skolotāju, kas gatavo aizvietotāju. Viņš zina, ka viņa skolēni ir slukti uzvedušies viņa klātbūtnē klasē. Viņš nav tik aklus, lai domātu, ka viņi nesacelsies, viņam aizejot. Viņš pamāca levītus, kas nesa derības šķirstu, nolikt bauslības grāmatu blakus šķirstam, lai tā būtu par “liecību”. Mozus nenodod savam vietniekam vienkārši stundas plānu. Viņš nodod liecību. Mozus runā par bauslības grāmatu tā, it kā tā būtu dzīva būtne ar spēku norāt cilvēku sirdis.

Padomā par likumu kā par “liecību pret” viņiem. Kā mēs saprotam šo domu arī Jaunajā Derībā? Sk. Rm 3:19–23. Tas ir, kā likums norāda uz mūsu vajadzību pēc žēlastības?

5Moz 31. nodaļā Dievs liek Mozum pierakstīt dziesmu, ko Viņš tam bija iemācījis. Mozum tad jāamāca šī dziesma israēliešiem, lai, kā apliecināts 19. pantā, tā “man .. ir liecība pret Israēla dēliem”. Mēs atkal redzam Dieva priekšrakstus personificētus. Dziesmu, kad tā tiek dziedāta, arī ir vieglāk līdzdalīt un izplatīt. Ja liecība ir dziesma, tai ir spēja likt cilvēkiem raudzīties uz sevi un redzēt, ko tā par tiem stāsta.

Pat tad, ja mēs cenšamies paklausīt Dieva likumam ar visu savu Dieva doto spēku, kādos veidos Viņa likums darbojas kā “liecība pret” mums? Ko šī liecība mums māca par vājību pēc evaņģēlija mūsu katra dzīvē? _____

Lai jūs varētu piedzīvot labklājību

Viscaur Bībelē mēs dzirdam par to, kāds ir rezultāts tam, ja mēs zinām Dieva likumu un paklausām tam.

Izlasi Joz 1:7, 8. Ko Kungs teica Jozuam, un kā šeit atrodami principi attiecas uz mums?

Kungs saka Jozuam, viņam ieejot Kānaānas zemē: “Tikai esi stiprs un gana sīksts, pieraugi, ka tu pildi visu bauslību, ko esmu pavēlējis savam kalpam Mozum, nenovērsies no tās ne pa labi, ne pa kreisi, tad tev viss veiksies, lai kurp tu ietu” (Joz 1:7).

Šī norāde uz veiksmi kā blakus produktu paklausībai var šķist pretēja tam, kā mūsu pasaulē tiek mērīta veiksmē. Daudzi mūsdienās uzskata, ka veiksmes pazīmes ir inovācija, radošums un pašpaļāvība. Lai gūtu veiksmi kādā noteiktā industrijā, bieži vien ir vajadzīgs īpašs talants un risku uzņemšanās.

Tomēr Dieva acis veiksmēi ir vajadzīgs cits resursu komplekts.

Izlasi Atkl 12:17, 14:12, Rm 1:5, 16:26, Jēk 2:10–12. Ko šie panti pasaka mums par paklausību Dieva likumam? Tas ir, pat ja mēs netiekam glābti, paklausot Dieva likumam, kāpēc ir tik svarīgi, ka mēs to vienalga ievērojam? _____

Vecā Derība, Jaunā Derība – tam nav nozīmes. Mēs kā Bībelei ticoši kristieši esam aicināti paklausīt Dieva likumam. Likuma pārkāpšana, ko sauc arī par grēku, var radīt sāpes, ciešanas un mūžīgu nāvi. Kurš gan nav redzējis grēka jeb Dieva likuma pārkāpšanas sekas? Kā senais Israēls būtu piedzīvojis labklājību, paklausot Dieva likumam (kaut arī viņiem jebkurā gadījumā bija vajadzīga žēlastība), ar mums ir tieši tāpat. Tāpēc kristīgajā izglītībā mums kā centrālo kodolu tam, ko nozīmē dzīvot ticībā un uzticēties Dieva žēlastībai, vajadzētu paturēt Dieva likumu.

Kāda ir bijusi tava personīgā pieredze ar grēka sekām? Ko tu esi iemācījies tādu, ko varētu līdzdalīt citiem, lai viņi varētu nepieļaut tās pašas kļūdas? _____

Likuma ievērotāju pūles un cīņas

Ievērojot Dieva likumu, ir daudz ieguvumu, kā tas atklājas cilvēkos, kam Dievs ir ļāvis uzplaukt. Jozua cieši sekoja Dieva priekšrakstiem un labi vadīja Israēla tautu. Laiku pa laikam Kungs teica Israēlam: ja viņi paklausīs likumam, viņi piedzīvos labklājību.

Izlasi 2L 31:20, 21. Kādi bija galvenie iemesli šajos pantos, kāpēc Hiskija piedzīvoja labklājību?

Lai arī kādu izglītības ceļu mēs ietu, mums ir jāuzsver paklausības svarīgums. Tomēr mūsu skolēni nav muļķi. Viņi agri vai vēlu pamanīs skarbo faktu, ka daži cilvēki ir uzticīgi, mīloši un paklausīgi, bet – kas notiek? Arī viņus skar nelaimes! Kā to izskaidrot?

Patiesība ir tāda, ka mēs to nevaram. Mēs dzīvojam grēka, ļaunuma pasaulē, kurā plosās lielā cīņa, un neviens no mums nav imūns pret to.

Ko šie panti mums māca par šo grūto jautājumu? Mk 6:25–27, Īj 1. un 2. nod.; 2kor 11:23–29.

Bez šaubām, labi un uzticīgi cilvēki, likumam paklausīgi kristieši ne vienmēr ir piedzīvojuši labklājību, vismaz tādu, kā to saprot šī pasaule. Un arī šī var būt daļēji atbilde uz šo grūto jautājumu – jautājumu, kas, mācot par likuma svarīgumu, noteikti tiks uzdots. Ko tieši mēs domājam ar “labklājību”? Ko saka dziesminieks? “Laba ir diena tavos pagalmos, starp tūkstoš to izvēlos – sēdēt pie mana Dieva sliedīšņa nekā mājot neganto teltīs” (Ps 84:11). Nav šaubu, ka pēc pasaules standarta pat tie, kas ir uzticīgi Dievam un paklausīgi Viņa likumam, ne vienmēr “uzplaukst”, vismaz šobrīd ne. Mēs saviem skolēniem izdarīsim lāča pakalpojumu, ja apgalvosim pretējo.

Izlasi Ebr 11:13–16. Kā šie panti palīdz mums saprast, kāpēc tie, kas ir uzticīgi, šajā dzīvē vienalga piedzīvo ciešanas?

Jēzus, mūsu Paraugs

Jēzus Kristus, Dieva Dēls, dzīvoja vienīgo cilvēcīgo dzīvi pilnīgā paklausībā Tēvam, pilnīgā paklausībā Dieva likumam. Viņš to darīja, lai Viņš varētu būt ne tikai mūsu aizvietotājs, kas Viņš bija, bet arī mūsu paraugs, kas Viņš arī bija.

Izlasi šos pantus: Lk 2:51, 52; Fil 2:8; Ebr 5:8; Jņ 8:28, 29. Kā šie panti mums atgādina par Kristus paklausību visas dzīves laikā? _____

Varbūt to vislabāk ir pateicis Jāņa evaņģēlija autors: “Kas sakās paliekam Viņā, tam arī pienākas tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis” (1Jņ 2:6). Kad mēs pievēršam savas acis Kristus dzīvei un Viņa kalpošanai uz zemes, ir viegli ieraudzīt, kā Viņš ar Savu paklausību iepriecināja Tēvu. Kristus piepildīja pravietojumu, un Viņš Savas dzīves laikā paaugstināja Dieva likumu.

Tieši tāpat, kā Dievs teica, lai Mozus pieraksta Viņa likumu, lai tas būtu par liecību Israēlam, Kristus bija dzīvs liecības iemiesojums Saviem apustuļiem, mācekļiem, grēciniekiem un svētajiem. Tā vietā, lai mums būtu tikai noteikumu saraksts, ko ievērot, mums ir arī Jēzus paraugs, cilvēks ar miesu un asinīm, kam sekot.

Vai mums kā skolotājiem ir iespējams atklāt saviem skolēniem labāku paraugu par Jēzu un to, kā Viņš paklausīja Tēvam?

Tā sauktā ticība Kristum, kas cilvēkus it kā atbrīvo no pienākuma paklausīt Dievam, nav ticība, bet vienkārši iedomā. “Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā.” “Tāpat arī ticība, ja tai nav darbu, tā ir pati par sevi nedzīva” (Ef 2:8; Jēk 2:17). Jēzus pirms nākšanas uz šo zemi sacīja par sevi: “Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi manā sirdī” (Ps 40:9). Un tieši pirms atgriešanās Debesīs Viņš paskaidroja: “Es esmu turējis sava Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā” (Jņ 15:10). Raksti saka: “No tā mēs noprotam, ka esam Viņu atzinuši, ja turam Viņa baušļus... Kas teicas paliekam Viņā, tam pienākas arī pašam tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis” (1Jņ 2:3,6).

Ko tu vari darīt, lai labāk sekotu Kristus paraugam visas dzīves jomās un tādējādi būtu labāks skolotājs arī citiem? Lai gan tā ir sena un nodrāzta patiesība, kāpēc tas, ko mēs darām, – mūsu darbi – runā daudz skaļāk par to, ko mēs sakām? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Mīlestība, visas radības un glābšanas pamats, ir patiesas audzināšanas pamats. Tas ir skaidri atklāts likumā, ko Dievs ir devis kā dzīves vadoni. Pirmais un lielākais baušlis ir: “Un tas atbildēja un sacīja: ‘Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli, ar visu savu spēku un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu” (Lk 10:27). Mīlēt Viņu, bezgalīgo, visu zinošo, ar visu savu spēku, prātu un no visas sirds nozīmē augstāko katras spējas attīstību. Tas nozīmē visā būtībā – ķermenī, prātā, kā arī dvēselē – atjaunotu Dieva līdzību.

“Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu” (Mt 22:39). Mīlestības likums aicina uz miesas, prāta un dvēseles nodošanu kalpošanā Dievam un līdzcilvēkiem. Šī kalpošana, darot mūs par svētību citiem, atnes vislielākās svētības arī mums pašiem. Visas patiesas attīstības pamatā ir nesavtīgums. Pateicoties nesavtīgai kalpošanai, mēs iegūstam katras spējas augstāko izglītību. Arvien pilnīgāk mēs kļūstam par dievišķās dabas līdzdalībniekiem. Mēs esam sagatavoti Debesīm, jo mēs uzņemam Debesis savā sirdī.” (Elena Vaita “Audzināšana”, 16. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mums tāpat kā Israēlam senatnē ir jābīstas un jāmīl Dievs vienlaikus (Mt 22 37, Atkl 14:7). Grupā pārrunājiet vairāk, kā mēs varam darīt šos abus. Atbildiet arī uz jautājumu: kāpēc abi šie baušļi nerunā viens otram pretī?

2. Kāda ir atšķirība starp standarta noteikšanu un likumu izveidošanu? Pēc tavas pieredzes, vai adventisms ir vairāk nobažījies par augstu standartu noteikšanu savā ticīgo kopienā vai par likumu veidošanu, kas apvieno šo kopieni? Ko Raksti saka par augstu standartu noteikšanu sev? Savai ģimenei? Savai draudzei?

3. Kā mēs varam iegūt pareizo līdzsvaru, parādot to, cik svarīgi ir paklausīt Dieva likumam, vienlaikus parādot, kāpēc šī paklausība nav mūsu glābšanas avots?

4. Izlasi Ps 119 un ievēro, cik reizes ir pieminēta paklausība, brīvība, likumi, noteikumi un pavēles. Ko autors vēlas pateikt par šīm tēmām?